

Τὸ ξυλένιο τὸ ζευγάρι δρὸ Χανουμισσας φερμάρετ.

- Φ.— Τούτως εἶναι δίχως ἄλλο.
Π.— Μὰ κ' ἔγω δὲν ἀμφιβάλλω.
Φ.— Τοῦτα φαίνεται πὸς εἶναι τοῦ Χαμίτ τὸ Χανουμάχα,
ποῦ γυρίζουν στὴν Εὐρώπῃ καὶ φοροῦν καὶ γασμάχα.
Π.— Τούτως εἶναι... πούτ' ἐξ ἑσῶ μᾶς βλέπουν, Φασουλῆ.
Φ.— Διελύθη τὸ χαρέμι τοῦ Χαμίτ τοῦ σεβντλή,
κ' ἔφυγαν καὶ τούτως μ' ἄλλας
σεβντλίδισσας Γουρκιλῆς.

κ' ἔφθασαν μυστηριώδεις καὶ σκόν τόπο τοῦ σεβντᾶ,
ποῦ μὲ προνουσταμέντα φιλογερός ξαναβροντᾶ.

- Π.— Κάττα τοῦ Γυλδὶ κορμάτια,
κ' ἔντα Φασουλῆ κορμάτια,
ἔντα μὲντρο μὲ γασμάτια,
κ' ἔντα σφύρια κ' ἔντα μάτια.

Ἄς καὶ τούτ' ἐξ κ' ἐκείνη,
σφάινουν μέσα στὸ γαγκλὶ
τὸν φιλογόντων Παρλαμέντων
καὶ τὸν Προνουσταμέντων.

Ἄλλὰ ποῦδ' ὁ λόγος βλάκα, ποῦ μᾶς ἦλθαν ἐδῶ πέρα;
Φ.— Γὰ νὰ ἀφάσουν τὸν Μάη στὸν ἐλευθερὸν ἀέρα.

- Π.— Ἀκού... θαρρὸ πὸς μᾶς μιλῶν... μᾶς λένε γκέλ μπουρ-
[ντά...]

ἀμάν, ποῦ τὸν ἔλκω, γαβροῦμ' ἔλατε τὸν κοινά.

Φ.— Ἐλάτε τὸν Γασουτῆδων νὰ δῆτε τὸ Παλάτι,
ἔλατε νὰ σᾶς δεῖξω καὶ τὸν θεσμόν τὴν μάνα
μὲ μισάντισσιν. Ἰλάσσονται Κόντε Σαραντλήττι,
ποῦ διαβήλας ἐκαθὼν τὸν γάλας τὰ πρίνα.

Ὅμως καμμία Περυλῆ σ' ἐμᾶς δὲν ἀπαντᾷ...

- Π.— Μυστήριον μὲ τὴν Χανουμ τοῦ γέρον κουβαρντᾶ.

Φ.— Θαρρὸ τὸ Χάντισμα τὸν Φοῦμ κ' αὐταὶ πὸς ἀγαπᾶνε.

- Π.— Ἀς τῆς κατασκοπεύσωμε νὰ δοῦμε ποῦ θὰ πᾶνε.

Σύστασις Φασουλῆ γὰ τὸ Παλὴο Βιολί.

Μὲς 'στὸ τοῦ τρέχοντος καιροῦ τῆς μεγάλης ἀθῆλαις
βγαίνει τὸ Παλὴο Βιολί τοῦ Πολέμου μελωδίας.
Παίζει πρῶτος τροβαδοῦρος καὶ τραγουδιστῆς μεγάλος
καὶ ψυχὴ καὶ τοῦ μαγεύει τοῦ παλαιοῦ τὸ γένος καλλός,
ἀποῦ κάνει τὰ παλὰ νάχουν προτίμησι...
πότε τὸ Παλὴο Βιολί μὲ δοξασιὰς τρεῖς ἡμῶν.

Καὶ κομπούσις κομποῦσις,
μ' ἄλλους λόγους ἄγγελλας.

Πάλιν εὐχαριστήριον ἐκφράζομεν θερμὸν
πρὸς δούους δὲν ἐξέχασαν τὴν δορτὴν ἡμῶν.
Καὶ νῦν εὐχαριστήριον τὸ Ζαχαροπλαστεῖον
Ἄβραμοπούλου καὶ Λουμπῆ, τὸ καλλίστον κατ' ὅλα,
ποῦ δὲν ἐσχάνει τοῦ Ρωμιοῦ τὸν ψάλλον τὸν δάσειον,
καὶ παγοτὰ μᾶς ἔστειλε κ' ἑφέτος μικροβόλα...

Ἄμμε τί νὰ πῇ κανένας καὶ γ' αὐτὸν τὸν Ζαβορίτη,
ποῦ μᾶς ἔστειλε καὶ τοῦτοτα περιλάλητ' στὸ σπῆτ;
Τὸν εὐχαριστῶ καὶ τοῦτον, ποῦ τεχνίτης εἶναι πάντι,
ποῦ καὶ σπάνιας τυχόντι σπανιστοῦται μᾶς κάνει.
Πλὴν ἐκφράζεται καὶ σ' ὅλους εὐχαρίσκειο θερμὴ
τοῦδ' δωρησάντας μοι δῶρα καὶ φαγητοῦ καὶ μὴ.

Τι περίφημον ραφίον τὸν κυρίον Μενδρινού,
ποῦ δικαίως χαιρεῖ φημὴν καταστήματος κλεινοῦ.
Δρόμος Ὀφθαλμιατρικῶν, δύο φέρον ἀρετὴν,
κ' ὅλο χάρις καὶ κομψότης μ' ἔνα τέλειον ρυθμόν.